

Praha

DNES Každodenní příloha pro metropoli

Počasí v kraji více informací →
pocasi.idnes.cz

praha.idnes.cz

Osobní vztahy nad penězi

Pražané si nejvíce cení rodiny a přátel. Nespokojeni jsou především s množstvím volného času

Ester Gerová
redaktorka MF DNES

PRAHA Z aktuálních výsledků výběrového šetření o životních podmínkách domácností vypracovaného Českým statistickým úřadem (ČSÚ) vyplývá, že čím více jsou Pražané spokojeni s vlastní finanční situací, tím méně času mají na volnočasovou aktivitu. Paradoxně se však daleko více hýbou oproti zbytku České republiky.

Simona Měřínská z ČSÚ uvedla, že celková spokojenost lidí se životem, nejen v Praze, ale obecně v ČR, roste se zvyšujícími se příjmy. „Největší podíl na tom má určité spokojenost s financemi. Čím víc má domácnost peněz, přesněji celkový čistý měsíční příjem, tím jsou její členové spokojenější,“ podotkla Měřínská. Naopak spokojenost s tím, jak lidé tráví volný čas, s výší příjmu klesá.

Měřínská to vysvětluje tím, že

lidé, kteří vydělávají více peněz, často tráví v práci dlouhé hodiny. Jedná se o manažery, lékaře, podnikatele, kteří mohou pocítovat nedostatek volného času.

Přízkum ČSÚ zahrnoval speciální okruh otázek na zdraví a životní styl dospělých a na jejich kvalitu života. V anketě odpovídali respondenti starší šestnácti let, kteří měli subjektivně zhodnotit aktuální životní situaci a pocit spokojenosti na stupnici od 0 do 10, kdy 0 značila úplnou nespokojenost.

Málo času na koničky

Právě vyhodnocení množství času, který mají Pražané na koničky, dopadlo v průměru nejlépe se známku 6,6. Lepší už byla spokojenost se životem, průměrně činila 7,5. Pražané jsou také spokojeni s finanční situací své domácnosti, hodnocení dosáhlo na 6,9 bodu. Nejvíce jsou ale lidé ve městě spokojeni se vztahy se svými blízkými v rodině a s přáteli, této kategorii dali známku 8,1.

Dalším tématem, které statistici zpracovali, byla spokojenost v různých oblastech života vzhledem k finančnímu příjmu domácnosti. Pro stanovení těchto dat použili pět příjmových skupin, v nichž byly osoby seřazeny podle celkového příjmu domácnosti.

Do skupiny s nejnižšími ročními příjmy spadala pětina domácností, která nepřesáhla 345 tisíc korun, a do skupiny s nejvyššími příjmy zase pětina domácností s výdělkem převyšujícím milion třicet dva tisíc korun.

Zajímavé je, že není ve skutečnosti velkým tématem, kolik lidé vydělávají vzhledem k tomu, jak jsou spokojeni s osobními vztahy. Ve třetí příjmové skupině vydělávající 544 až 767 tisíc, či ve čtvrté příjmové skupině, v níž je příjem 767 tisíc až 1 032 tisíc, je spokojenost se vztahy v obou případech oznamována číslem 8,1. O dvě desetinná čísla pak stoupá spokojenost se vztahy v domácnostech, které mají roční příjmy vyšší než milion.

**Souvlosti
Obtížnost práce**

● 64,9 procenta Pražanů má sedavou práci, zatímco v celé ČR je to 44,1 procenta.

● Na nohách je v pracovní době 8,9 procenta obyvatel Prahy, jsou to například kadeřnice, učitelé, prodávačky.

● Chůze nebo středně těžkou fyzickou aktivitu zvolilo jako typ své práce 21 procent Pražanů, jde o profesie jako zdravotní sestra či tiskárna.

● Fyzicky náročnou práci vykonávají hlavně muži. Například práce s motorovými nástroji, stavební práce. V Praze se jí živí jen 5 procent lidí, v celé ČR to je 9,3 procenta pracujících.

● Státní v pracovní době je u všech stupňů vzdělání více zastoupeno u žen. Namáhavá pracovní aktivita se snižuje u osob s vyšším dokončeným vzděláním.
Zdroj: ČSÚ

„Z analýz, které dělala pro Akademii věd ČR socioložka Dana Hamplová, vyplývá, že lidé, kteří mají málo peněz, mají i horší kvalitu života. Mají pak i potíže různých typů, včetně těžkosti ve vztazích. Jak stoupá příjem, tak se to zlepšuje, ale zhruba nad 1,5 násobkem příjmu už je jedno, jestli má člověk tuto částku, nebo dvojnásobek. Jeho vlastní spokojenost či prožívání pocitů se už výrazně nezvyšuje,“ říká Tomáš Kostecký, vedoucí vědecký pracovník ze Sociologického ústavu AV ČR.

Přístup k rodině a přátelům v Praze se příliš neliší od zbytku republiky, spokojenost se vztahy se zvyšuje pouze o jednu desítinu procenta na 8,2.

Pražané více cvičí

V průzkumu se statistici podívali také na to, jak často se respondenti věnují volnočasové fyzické aktivitě, do níž spadá nejen sport a fitness, ale i jakákoliv rekreační aktivita, která trvá déle než 10 minut v kuse.

Každý den si na sport najde čas 22,7 procenta Pražanů, alespoň jednou týdně pak 41,3 procenta. Několikrát měsíčně se hýbe necelých 13 procent a méně často či vůbec až 23 procent. Celkově tak Pražané čtvrti o 8,3 procenta častěji, než je tomu ve zbytku republiky.

Častější pohyb Pražanů může být způsoben i tím, že se více věnují sedavému zaměstnání, než je tomu ve zbytku republiky. Jsou pak spíše motivováni více sportovat. Jana Havrdová z České komory fitness potvrzuje, že pozoruje zvýšený zájem o služby velkých fitness center.

„Rekordní návštěvnost převyšuje předpandemická data. Pražské údaje rovněž potvrzují výstupy z posledního Eurobarometru, podle kterého se v Česku hýbe alespoň jednou týdně o 12 procent více lidí než v Evropské unii. Oproti průměru EU, kde se nehybe vůbec 45 procent lidí, se v ČR nepohybuje 26 procent,“ uvádí Havrdová.

Obrazy tváří představily Sýrii v novém světle

PRAHA Válkou rozbořená země, kterou sužují boje i zeměřesení. Právě takový obraz je v očích Středoevropána nejčastěji spatř s blízkovýchodní Sýrií. Země s bohatou historií i kulturou má však s Českem mnoho společného, stejně jako Damašek může v mnoha paralelách připomínat Prahu. Obě metropole se staly v určitý moment historie centry kultury a vzdělání, což v mnohém platí do současnosti.

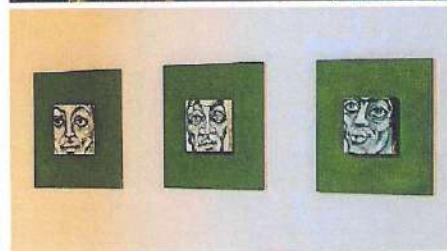
Zprostředkovat vzájemně kulturní obnovení měla za účel i výstava sýrských umělců Rabab Hakem a Edwarda Shahdy. Oba umělci přivezli z Damašku představili tento týden své obrazy v Pavilonu Grébovka. „Už sedmým rokem jezdim do Sýrie, kde se věnuji vodohospodářským projektům a digitalizaci. Díky našim místním partnerům jsme se seznámili s významnými lokálními umělci. Tak se zrodila myšlenka přivést místní umění do Prahy, aby chom Sýrii ukázali v trochu jiném světle,“ říká Milan Moravec, organizátor výstavy z firmy Digital transformation systems.

„Malují ženy, z kterých vyzařuje klid. Věřím ve vzájemnou solidaritu žen. Dokážeme se totiž podporovat navzájem, aniž bychom se znaly. Situace nás žen v arabském světě je velmi složitá. Trpíme, ale bojujeme,“ vysvětluje umělkyně Rabab Hakem, která v současnosti žije v Káhře a ve své tvorbě tematizuje sociální témata, jako je postavení žen, sebevědomí a bodyshaming.

Druhý z vystavovatelů Edward Shahda se zaměřuje na ztvárnění tváří. Jejich prostřednictvím pak vyjadřuje náladu ve společnosti.

„V Sýrii je nyní velký smutek. To se promítá i do výrazů obličejů v mých malbách,“ říká. „Když člověk maluje obličej a ne portrét, má obrovsky volnou ruku, jak obraz ztvárň. Jeho obrazy mají předlohu v reálných lidech. Za světové války se lidé ptali Mattisie, proč maluje květiny. Beru to stejně. Nechtěl, aby se lidé, kteří se vraceli z války, dívali na mé obrazy a byli skleslí,“ popisuje vlastní tvorbu Shahda.

Během vernisáže se podle Morav-

ka podařilo najít nového majitele dvanácti novými obrazy. Zbytek pak poputuje do nových výstavních prostor.

„Ohlas akce byl velmi pozitivní. V současné době proto hledáme v Praze vhodné místo, kam expozici umístit,“ vysvětluje. Dodává, že část výtěžku podpoří samotné obyvatele Sýrie. – Štěpán Vraněšic

Tváře a ženy Motivy obrazů výstavy jsou ženy a obličej. Právě ty mohou podle obou tvůrců nejprůsvětlevěji zachytit myšlenky, které se snaží vyjádřit. Ať už to jsou závažná společenská témata, jako postavení žen ve společnosti, nebo touha vytvořit krásnou malbu, která svého pozorovatele zkoušeného osudem války, rozvratu a chudoby neucíní ještě skleslejšího. Foto: R. Vobr, MAFRA

Hlavním nádražím ožily vzpomínky na první uprchlíky

VINOHRADY Včerejší vzpomínkovou akci ve Fantově budově na hlavním nádraží zahájil sbor ukrajinských dětí známou českou lidovou písní „Ach synku, synku“. Údajně nejoblíbenější píseň prvního československého prezidenta T. G. Masaryka si poslechli i primátor Bohuslav Svoboda (ODS). Ten spolu se svým prvním náměstkem Zdeňkem Hříbem (Piráti) přišel vzdát hold a poděkovat dobrovolníkům, neziskovým organizacím a dalším institucím za pomoc při ukrajinské uprchlické krizi.

„Děkuji všem za to, že se pokusili vrátit trochu pocitu domova těm, kteří k nám přišli,“ sdělil Svoboda. Hříb na něj navázal vzpomínkami na rok staré události, kdy do metropole po začátku invaze přijedly tisíce Ukrajinců a magistrát pro ně mimo jiné zřídil krajské asistenční centrum. Mnoho z uprchlíků tehdy přespávalo právě na hlavním nádraží. „I když už nejsou stany, krize bohužel stále pokračuje,“ podotkl Hříb.

Cedule připomněly nerovnost

Svůj názor na jarní události přišli vyjádřit také zástupci Iniciativy Hlavák, která uprchlíkům dlouhodobě pomáhá. Jejich transparenty připomínaly nerovný přístup a nedostojné podmínky, v nichž musela fada lidí na třetku na „hlaváku“ přežívat. „Tady spaly ženy s dětmi, zatímco Rakušan spal doma v posteli,“ stálo na jednom z transparentů.

K davu lidí promluvil také Vitalij Usatyj, zástupce ukrajinského velvyslance v Česku. „Moc děkujeme za tu obrovskou podporu Ukrajiny, kterou cítíme už dávno. Spolu se možná zvízíme,“ prohlásil Usatyj a dodal, že v tu nejhorší chvíli se u každého národa ukáže, jak je bratrský. „Mikly na tu podporu, kterou ze strany České republiky dostáváme, nezapomeneme,“ vzkázal Usatyj.

– Matěj Nejedlý